

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/138/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8612203164
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8612203164.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: BL Telecom debt s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, zastúpený Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711 proti žalovanej E. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XX/XX, N., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom vo Svidníku, Sov. hrdinov 163/66 o zaplatenie 248,95 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Svidník zo dňa 07. 05. 2013, č. k. 4C 133/2012-66 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania 22,32 Eur na účet JUDr. Igora Šafranka do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Žalobca sa v predmetnej veci domáhal zaplatenia 248,95 Eur s prísl.. Do konania vstúpil vedľajší účastník, ktorý uplatnenú zmluvnú pokutu 248,95 Eur považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku a otázka neprijateľnosti a teda neplatnosti zmluvnej pokuty spoločnosti Slovak Telekom už bola judikovaná rozsudkom Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 4C 163/2011 zo dňa 07. 12. 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co 31/2012 zo dňa 15. 03. 2012 a rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4C 161/2011 zo dňa 06. 11. 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co 32/2012 zo dňa 15. 03. 2012, tiež rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 91/2011 zo dňa 24. 04. 2012.

Pred začatím pojednávania vo veci samej žalobca zobrať žalobu späť a navrhol konanie zastaviť a žiadal vrátiť krátený súdny poplatok.

Okresný súd Svidník (ďalej len „prvostupňový súd“) uznesením konanie v dôsledku späťvzatia žaloby zastavil. O trovách konania medzi žalobcom a žalovaným rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, vrátil žalobcovi súdny poplatok 9,88 Eur prostredníctvom Daňového úradu Bratislava a zaviazal žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka 63,10 Eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Proti uzneseniu v časti výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol uznesenie zmeniť tak, aby vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov priznaná nebola. Alternatívne požadoval rozhodnutie o trovách zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Odvolačný súd preskúmal uznesenie v rozsahu suspenzívneho (odkladného) účinku odvolania vo výroku o trovách konania (§ 206 ods. 3 O. s. p.), spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 O. s. p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z procesného hľadiska v zásade platí, že späťvzatím žaloby žalobca zavinil zastavenie konania a v takom prípade spravidla je daný dôvod, aby uhradil vzniknuté trovy (R 49/1993).

Žalobca v odvolaní argumentuje predmetom činnosti vedľajšieho účastníka inter alia jeho vedľajšími intervenciami na ochranu spotrebiteľov v súdnych konaniach. Tým má byť podľa žalobcu vedľajší účastník spôsobilý sám vystupovať v konaní a zastúpenie advokátom len navyšuje trovy.

Táto argumentácia je zjavne nepresvedčivá a naráža aj na základné princípy občianskeho súdneho konania. Predovšetkým žalobca neuviedol jediný rozumný dôvod, prečo práve tento typ právnickej osoby má byť vylúčený z práva na právne zastúpenie advokátom a niet na to opory v žiadnom ustanovení všeobecne záväzného právneho predpisu. Túto argumentáciu nepodporuje ani judikatúra súdneho dvora, ktorá naopak nevidí žiadny dôvod na poskytnutie právnej ochrany aj právnickej osobe. Zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby, a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom, rozsudok súdneho dvora C 279/09).

Ak by súd mal prijať argumentáciu žalobcu, tak potom vzhľadom na jeho nepochybne profesionálne vymáhanie pohľadávok by sa malo to isté pravidlo aplikovať na neho samotného. Aj jeho právne zastúpenie by sa javilo nadbytočné a zbytočné navyšujúce trovy konania.

Argument o navyšovaní trov zjavne neobstoí. Každý účastník musí počítať s tým, že v súdnom konaní môže neuspieť a najtypickejším negatívnym následkom v takomto prípade je aj náhrada trov konania protistrane, ale aj na jej podporu vedľajšiemu účastníkovi. Niet dôvodu na výnimku u profesionálnych právnických osôb zaoberajúcich sa vymáhaním pohľadávok.

Aktivity vedľajšieho účastníka evidentne súvisia s ochranou spotrebiteľa a aj v predmetnej veci je zjavné, že žalovaný spotrebiteľ by musel čeliť žalobe profesionála pri vymáhaní pohľadávok navyiac zastúpeného advokátom, ktorého trovy navrhované v žalobe predstavujú 70,10 Eur a sú ešte vyššie ako na strane vedľajšieho účastníka.

Ochrana spotrebiteľa súvisí s kvalitou života a jej podoby môžu byť rozmanité. Nemusí ísť výlučne o agendu neprijateľných podmienok (smernica Rady 93/13 EHS), či nekalých obchodných praktík (smernica EP 2005/29), ale o celú škálu rozmanitých vzťahov dopadajúcich na bežných ľudí. To platí aj pre zbytočné odkladanie uplatňovania práva s výrazným časovým odstupom, ktoré je spájané aj s rizikom jeho premlčania. Nie je nič výnimočné, že s odstupom času má spotrebiteľ zhoršené podmienky obrany, sťažuje sa dôkazná situácia, a preto aj obrana námietkou premlčania je dôležitá a má svoj význam.

Zákonodarca v § 137 O.s.p. explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Z dôvodovej správy „Navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napr. vo sfére ochrany pred diskrimináciou, alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv

spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi napr. zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná právna úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“. Niet dôvodu na výnimku ani v prípade vedľajšieho účastníka.

Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý uplatňovať svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. U právnických osôb zameraných na kolektívnu ochranu práv môže ísť o rôzne záujmové zameranie a dokonca špecializáciu (napr. bytové spotrebiteľské veci, finančný trh a iné). Služba advokáta je pochopiteľná a logická, pretože úspech v súdnom konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Náklady s tým spojené sú v zásade účelné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom. Odvolacie námietky žalobcu sú neopodstatnené.

Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom potvrdil ako vecne správny v zmysle ust. § 219 ods. 1 O. s. p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p.. Priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko bol v odvolacom konaní úspešným účastníkom a ich zaplatenie uložil žalobcovi ako neúspešnému účastníkovi. Pokiaľ sa týka výšky priznaných trov odvolacieho konania, táto bola priznaná za jeden úkon - vyjadrenie k odvolaniu (§ 14 ods. 3 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny, t. j. v sume 10,79 Eur, režijného paušálu vo výške 7,81 Eur podľa ust. § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky + 20 % DPH 3,72 Eur, celkom vo výške 22,32 Eur.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.